Міністерство освіти і науки України
Ministry of Education and Science of Ukraine
Близькосхідний технічний університет
(Middle East Technical University (METU) (Turkey)
Венеціанський Університет Ка-Фоскарі
(Ca' Foscari University of Venice) (Italy)
Центр антропології Інституту археології та етнографії
Національної Академії Наук Азербайджану
(Center for Anthropology of the Institute of Archeology and Ethnography of ANAS)
Інститут філософії НАН України
Institute of Philosophy of the National Academy of Sciences of Ukraine
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
M.P.Dragomanov National Pedagogical University
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Oles Honchar Dnipro National University

ОСВІТА І НАУКА У МІНЛИВОМУ СВІТІ: проблеми та перспективи розвитку

МАТЕРІАЛИ
ІІІ Міжнародної наукової конференції

26-27 березня 2021 р.

Частина І

Proceedings of the Third International Scientific Conference
Education and Science in a Changing World:
Problems and Prospects for Development
Dnipro, Ukraine
March 26-27, 2021
Part I

Дніпро
2021

УДК 303
ББК 63.3
О 72

Редакційна колегія:

Оковитий Сергій Іванович, д.х.н., проф., проректор з наукової роботи Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.
Токовенко Олександр Сергійович, д.філос.н., проф., декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.
Трампус Антоніо, доктор наук з історії, професор Департаменту лінгвістики та порівняльних культурних досліджень Венеціанський Університет Ка-Фоскарі (Ca' Foscari University of Venice), Італія.
Октай Танзевер, доктор філософії з політичних наук, професор, декан факультету міжнародних відносин Близькосхідного технічного університету (Middle East Technical University (METU)), м.Анкара, Турція.
Маммадлі Аліага, професор, голова Центру антропології Інституту археології та етнографії Національної Академії Наук Азербайджану (Center for Anthropology of the Institute of Archeology and Ethnography of ANAS), м.Баку, Азербайджан.
Рагімли Руслан Хілал Оглу, співробітник Центру антропології Інституту археології та етнографії Національної Академії Наук Азербайджану (Center for Anthropology of the Institute of Archeology and Ethnography of ANAS), м.Баку, Азербайджан
Іщенко Ігор Васильович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.
Хамітов Назіп Віленович, д.філос.н., проф., провідний науковий співробітник відділу філософської антропології Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України
Крилова Світлана Анатоліївна, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософської антропології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова
Висоцький Олександр Юрійович, д.політ.н., проф., професор кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.
Кривошеїн Віталій Володимирович, д.політ.н., проф., завідувач кафедри соціології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.
Третяк Олексій Анатолійович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри політології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.
Ключник Руслан Максимович, к.політ.н., доцент кафедри міжнародних економічних відносин та економічної теорії Університету імені Альфреда Нобеля.
Міхейченко Марія Анатоліївна, к.політ.н., доц., доцент кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

О 72 Освіта і наука у мінливому світі: проблеми та перспективи розвитку. Матеріали ІІІ Міжнародної наукової конференції. 26-27 березня 2021 р., м.Дніпро. Частина І. / Наук. ред. О.Ю.Висоцький. – Дніпро: СПД «Охотнік», 2021. – 358 с.

У збірник вміщено матеріали ІІІ Міжнародної наукової конференції «**Освіта і наука у мінливому світі: проблеми та перспективи розвитку**», що присвячені осмисленню найбільш важливих наукових та освітніх проблем сучасності, окресленню перспектив їх вирішення, розробці стратегій подальшого розвитку наукового та освітнього потенціалу в світовому контексті, узагальненню досвіду викладання та визначенню шляхів реалізації виваженого підходу до оптимізації освітніх практик з огляду на нові виклики та кращі світові досягнення. Рекомендовано для студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів, науковців.

© Колектив авторів, 2021
© ДНУ ім. Олеся Гончара, 2021

маємо зрозуміти, що на батьків не можна покладати всю відповідальність за навчання дітей у цей період, але без їхньої допомоги, нам освітянам, не обійтися. При цьому завданням батьків стає створення умов, щоб дитина змогла навчатися дистанційно, а завданням вчителів – навчати та давати зворотний зв'язок.

Дистанційне навчання значно загострює питання дотримання норм і правил академічної доброчесності. З одного боку – для учнів виникає можливість списування чи видання чужого готового рішення за своє, з іншого – для вчителів постає проблема виявлення таких фактів та справедливого оцінювання результатів. Розраховувати на високий рівень академічної доброчесності можуть ті шкільні спільноти, які розвивали її під час очного навчання вже давно, і в яких довіра між учасниками освітнього процесу досягла достатнього рівня.

Отже, для того щоб система дистанційного навчання зайняла своє місце в освітньому процесі, та забезпечила якісну підготовку здобувачів освіти, що відповідає вимогам сучасного суспільства сьогодні, зусиль одних освітян замало. Для організації дистанційного навчання взаємодія між усіма учасниками освітнього процесу: керівництвом школи, вчителями, учнями та їх батьками – стає особливо важливою.

А. К. Куліченко

СУЧАСНА ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ГАРВАРДСЬКІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ

Заснована у 80-х рр. XVIII ст., Гарвардська медична школа майже 240 років залишається одним з авторитетних й перевірених часом закладів медичної освіти не тільки у США, а у всьому світі. Так, у 1782 р., професор теорії та практики фізики Б. Вотерхаус, професор анатомії та хірургії Дж. Воррен та професор хімії й фармакології А. Декстер [6] заклали підвалини для інноваційної діяльності у Гарвардській медичній школі. Зазначимо, що від початку існування цього закладу медичної освіти інноваційна діяльність була різною, оскільки пов'язана з розвитком науково-технічного процесу та викликами суспільства певного століття.

Д. Ірбі та Л. Вілкерсон вказують на те, що «майже в кожному медичному коледжі існує конкретна форма оновлення навчального плану чи освітніх інновацій. Однак, з початку попереднього століття (XX ст. – А. К.) такі зміни не були настільки поширеними. Деякі з цих нововведень відбуваються централізовано, у той час, як інші передбачають творчу роботу одного викладача» [4, с.347].

Якщо говорити про інноваційну діяльність Гарвардської медичної школи у XXI ст., то, відповідно до Американського рейтингу кращих освітніх закладів у категорії «Кращі медичні школи: дослідження», вона посідає перше місце. Що стосується інших категорій, Гарвардська медична школа теж утримує провідні позиції [3]. Тому, вважаємо, що фінансовий аспект Гарвардської медичної школи спонукає до всебічного інтенсивного розвитку інноваційної діяльності. Оскільки щорічно освітній заклад отримує близько 1,4 мільярда доларів від Національного інституту охорони здоров'я США [2, с.45].

У «Огляді медичної школи Гарвардського університету» йдеться про те, що освітній заклад має на меті продовжувати оновлювати та впливати на медичну освіту [3]. У буклеті «External education» знаходимо таку інформацію: «Гарвардська медична школа є синонімом найкращого аудиторного навчання, клінічної досконалості та інноваційних біомедичних досліджень – гарантією того, що отримані знання створюють трансформаційний ефект» [1]. Тож коротко зупинимося на деяких яскравих прикладах інноваційній діяльності Гарвардської медичної школи.

Освітні програми Гарвардської медичної школи та інші навчальні пропозиції створено в інноваційних високоефективних форматах. Це означає, що відбувається поєднання офлайн, змішаного й онлайн навчання [1].

На думку Б. Огур та інших дослідників, інноваційною моделлю клінічного навчання став у 2004 – 2005 рр. пілотний проєкт «The Harvard Medical School – Cambridge Integrated Clerkship». Його головною метою було надання основної клінічної освіти, що є необхідною для професійного розвитку кожного студента-медика, незалежно від можливого вибору майбутньої спеціалізації. До основних причин створення такого проєкту належали інтенсифікація навчання і збереження основних клінічних знань й навичок, що ґрунтувалися на професійній перспективі та рефлексивній практиці [5, с.397].

Однією з інновацій є академія медичних педагогів у Гарвардській медичній школі. Це міжвідомча мережа досвідчених викладачів, що підтримують викладачів, освітні інновації, професійний розвиток професорського-викладацького складу та є наставниками для молодших колег [4, с.371].

У лютому 2010 р. керівництво Гарвардського університету, за ініціативи Гарвардської медичної школи запросило понад 40 000 осіб до участі у так званому «виклику ідей», пов'язаного з генеруванням наукових ідей стосовно діабету 1 типу. Учасники цього заходу мали сформулювати чітко визначені проблеми та/або гіпотези, щоб пропагувати знання про дослідження діабету 1 типу у нових та перспективних напрямках. У результаті надійшло на розгляд приблизно 150 дослідницьких ідей та гіпотез, з яких обрали 12 переможців. У березні 2013 р. сім груп мультидисциплінарних дослідників працювали над удосконаленням отриманих потенційно успішних ідей [2, с.45].

Отже, сучасна інноваційна діяльність у Гарвардській медичній школі знаходиться на найвищому рівні розвитку. Державні організації зацікавлені у наданні належного фінансування цьому закладу, оскільки спостерігають за імплементацією успішних ідей в освітній процес та дослідницьку діяльність.

Список використаних джерел

1. External education. Harvard Medical School : website. URL: https://hms.harvard.edu/sites/default/files/users/user1451h/External%20Education%20Brochure%202019.pdf (Last accessed: 02.02.2021). 2. Guinan E., Boudreau K. J., Lakhani K. R. Experiments in Open Innovation at Harvard Medical School. MIT Sloan Management Review.2013. Vol. 54. No. 3. P. 45–52. 3. Harvard University Medical School Overview. U.S. News : website. URL: https://www.usnews.com/best-graduate-schools/top-medical-schools/harvard-university-04047 (Last accessed: 02.02.2021). 4. Irby D. M., Wilkerson L. Educational innovations in academic medicine and environmental trends. Journal of general internal medicine. 2003. No. 18(5). P. 370–376. 5. Ogur B., Hirsh D. A., Krupat E., Cohen P. A., Bor D. The Harvard Medical School-Cambridge integrated clerkship: an innovative model of clinical education. Academic medicine : journal of the Association of American Medical Colleges. 2007. No. 82(4). P. 397–404. 6. The History of HMS. Harvard Medical School : website. URL: https://hms.harvard.edu/about-hms/history-hms(Last accessed: 02.02.2021).

Цинь Ли

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ АДАПТАЦИИ ИНОСТРАННЫХ СТУДЕНТОВ В ИНОКУЛЬТУРНОЙ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ СРЕДЕ

Отличительными чертами современного образования являются развитие международной интеграции, реализуемой в контексте глобальной информатизации, усиление академической мобильности обучающихся, обучение в условиях поликультурного диалога и полипарадигмальной педагогической реальности и